

9. У здоров'я три вороги: перевтома або бездіяльність, шкідливі звички і вади, а також неохайність. Вони є причиною хвороб, їх породжують або підсилюють.

10. Будьте впевнені, що завдяки фізичному самовихованню можна стати сильною людиною, красивим чоловіком, гарною жінкою, продовжити своє життя, розвинути свою волю, перемогти слабкість, недоліки. Не відкладайте на завтра те, що треба робити сьогодні. До 20 років фізкультура та спорт закладають фундамент для фізичної краси і здоров'я. З 20 до 30 допомагають досягти вершин майстерності в своїй професії.

Таким чином, в освітянській, науково-пізнавальній та агітаційно-пропагандистській роботі з майбутніми вчителями необхідно прагнути не тільки озброїти їх сучасними науковими знаннями, але й навчити використовувати ці знання в сьогоденному житті. А цього можна добитися лише при умові ефективного використання усіх джерел формування ЗСЖ.

THE SOURCES OF KNOWLEDGE FORMATION IN FUTURE TEACHERS ABOUT HEALTHY WAY OF LIFE VALERA RADZIHOVSKY

Vinnitsa State Pedagogical University after Mihail Kotsubinsky

Our investigation has shown that the formation of the cognitive component of the healthy way of life was under the influence of different factors and sources.

One can successfully learn to use the results and knowledge in everyday life only in conditions of effective usage of all sources of the healthy way of life formation.

ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР ПАРАЛІМПІЙСЬКОГО РУХУ

ОЛЬГА РИМАР

Львівський державний інститут фізичної культури

На межі двох століть паролімпійський рух набув особливого звучання як соціальне та спортивне явище. Паролімпійські ігри викликають неабиякий інтерес в суспільстві, серед спортивних діячів, громадських організацій, міжнародних засобів масової інформації як ефективний засіб соціалізації інвалідів.

Важливою умовою ефективного функціонування паролімпійського руху є питання щодо організаційних структур його розвитку.

Керівництво інвалідним спортом здійснюють міжнародні організації, що почали утворюватись ще на початку 50-их років ХХ століття, і які функціонують до сьогодні в міжнародному паролімпійському русі.

У 1952 році було утворено першу федерацію, яка здійснювала керівництво міжнародними змаганнями для спортсменів-інвалідів. Вона отримала назву - Міжнародна федерація Сток-Мандевільських ігор (ISMWSF), і яка тісно співпрацювала з Міжнародним олімпійським комітетом (МОК) [4]. У 1956 році, в ході XVI Ігор Олімпіади в Мельбурні, Міжнародною федерацією Сток-Мандевільських ігор було вирішено проводити міжнародні ігри спортсменів-інвалідів під егідою МОК.

І у 1960 році в Римі було проведено перші олімпійські старты для спортсменів з паралічем і тільки на візках, оскільки Міжнародна федерація Сток-Мандевільських ігор керувала розвитком інвалідного спорту серед спортсменів з таким видом захворювання. Згодом цю федерацію було перейменовано на Міжнародну Сток-Мандевільську федерацію спортсменів на візках. Ця назва залишилася і до сьогодні.

З метою розв'язання проблем функціонування спорту для інвалідів, у 1960 році було утворено міжнародну організаційну групу, яка спричиняла утворенню в 1964 році Міжнародної спортивної федерації інвалідів (ISOD). Діяльність цієї федерації

розширила можливості і для спортсменів з іншими видами захворювань, що не могли приєднатися до структур ISMWSF. Зокрема, це стосувалося осіб з вадами зору, з наслідками дитячого церебрального паралічу і ампутантів. Спочатку до співпраці з ISOD зголосилися представники 16 країн, які активно наполягали долучити до участі в Паралімпійських ігор в Торонто у 1976 році сліпих і ампутованих атлетів, а до Паралімпійських ігор в Арнемі у 1980 році - осіб з наслідками дитячого церебрального паралічу. Метою ISOD було охопити усі нозології інвалідності. Однак, охопивши усі нозології, ця федерація, в наслідок різних причин не змогла приділяти однаково увагу неповносправним з різними вадами. Це призвело до утворення в 1980 році двох міжнародних організацій: Міжнародна асоціація спорту осіб з наслідками дитячого церебрального паралічу (CP-ISRA) та Міжнародна асоціація спорту сліпих (IBSA) [5].

У 1980 році в Арнемі на Паралімпійських іграх ці чотири міжнародні організації (Міжнародна федерація Сток-Мандевільських ігор (ISMWSF), Міжнародна асоціація спорту сліпих (IBSA), Міжнародна асоціація спорту осіб з наслідками дитячого церебрального паралічу (CP-ISRA) і Міжнародна спортивна організація інвалідів (ISOD)) провели переговори щодо координації дій. 11 березня 1982 року вдалося утворити Міжнародний координаційний комітет світових спортивних організацій для неповносправних (ICC). Цей комітет складався з 12 осіб: по два представника з кожної організації, три генеральних секретарі і один додатковий член (спочатку це був віцепрезидент, а пізніше технічний працівник) [3]. Однак, Міжнародний координаційний комітет проіснував недовго, оскільки не зміг забезпечити достатнього контролю за проведенням змагань інвалідів різних нозологій, і не мав правових підстав оформитися в юридична структура.

Водночас, спортсмени з вадами слуху і з порушеннями розумового розвитку на той час вже проводили свої міжнародні змагання, які отримали неофіційну назву "Тихі ігри" для глухих атлетів, і Спеціальні Олімпіади (Special Olympics) для розумово-недостатніх атлетів. Проте міжнародних структур ці категорії спортсменів-інвалідів не мали. Водночас з'явилися передумови їх створення, і у 1986 році вони утворилися, серед яких зокрема - Міжнародна спортивна організація глухих (CISS) і Міжнародна організація спорту осіб з порушеннями розумового розвитку (INAS-FID).

Таким чином, на початку 80-их років ХХ століття в міжнародному інвалідному спорті функціонувало шість міжнародних структур, що здійснювали керівництво роботою з інвалідами усіх нозологій, які функціонують і до сьогодні, проте не мали єдиного координуючого органу. (таблиця 1).

Таблиця 1.

Міжнародні організації паралімпійського руху

№	НАЗВА ОРГАНІЗАЦІЇ	РІК УТВО- РЕННЯ	ФУНКЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
1	МІЖНАРОДНА ФЕДЕРАЦІЯ СТОК- МАНДЕВІЛЬСЬКИХ ІГОР (ISMWSF)	1952	КЕРУЄ РОЗВИТКОМ СПОРТУ ОСІБ З ПОРУШЕННЯМИ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ
2	МІЖНАРОДНА СПОРТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ ІНВАЛІДІВ (ISOD)	1960	КЕРУЄ РОЗВИТКОМ СПОРТУ ОСІБ З АМПУТОВАНИМИ КІНЦІВКАМИ

3	МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ СПОРТУ СЛІПИХ (IBSA)	1980	КЕРУЄ РОЗВИТКОМ СПОРТУ ОСІБ З ВАДАМИ ЗОРУ
4	МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ СПОРТУ ОСІБ З НАСЛІДКАМИ ДИТЯЧОГО ЦЕРЕБРАЛЬНОГО ПАРАЛІЧУ (CP-ISRA)	1980	КЕРУЄ РОЗВИТКОМ СПОРТУ ОСІБ З НАСЛІДКАМИ ДИТЯЧОГО ЦЕРЕБРАЛЬНОГО ПАРАЛІЧУ
5	МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ СПОРТУ ОСІБ З ВАДАМИ РОЗУМОВОГО РОЗВИТКУ (INAS-FID)	1986	КЕРУЄ РОЗВИТКОМ СПОРТУ ОСІБ З ПОРУШЕННЯМИ РОЗУМОВОГО РОЗВИТКУ
6	МІЖНАРОДНА СПОРТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ ГЛУХИХ (CISS)	1986	КЕРУЄ РОЗВИТКОМ СПОРТУ ОСІБ З ВАДАМИ СЛУХУ

Після закінчення VIII Паралімпійських ігор в Сеулі 1988 році було скликано засновницьку генеральну асамблею представників усіх шести міжнародних організацій інвалідного спорту, на якій 21 вересня 1989 року в німецькому місті Дюссельдорфі було утворено Міжнародний Паралімпійський комітет (IPC). Міжнародний Паралімпійський комітет – це міжнародний представницький орган, який організовує, контролює, координує підготовку і проведення Паралімпійських ігор та інших змагань інвалідів. Він сформований і складається з представників 160 Національних параолімпійських комітетів і представляє інтереси спортсменів п'яти груп інвалідностей:

- особи з вадами зору;
- особи з вадами слуху;
- особи з порушеннями спортивного рухового апарату;
- особи з порушеннями розумового розвитку;
- особи з наслідками дитячого церебрального паралічу[1].

Структура діяльності цього комітету подібна до діяльності МОКу за формою і функціями. Міжнародний Паралімпійський комітет є міжнародною громадською організацією і є формально визнаний МОК і навіть частково ним фінансований [2]. Офіційною мовою Міжнародного Паралімпійського комітету є англійська мова, а також він має свою символіку: емблему, прапор, гімн, девіз.

Емблема Паралімпійських Ігор – це три кольорові краплі з'єднані між собою (зелена, синя, червона), що характеризують об'єднання тіла, духу, думки (осмислення, розуміння). На рисунку 1 представлено прапор Паралімпійських Ігор – це ті кольорові краплі на білому тлі.

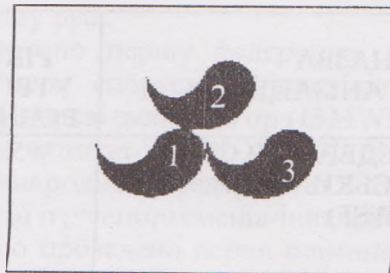

Рисунок 1

1-червоний колір 2-зелений колір 3-синій колір

Міжнародний паралімпійський комітет функціонує на засадах своїх статутних документів, організовує щорічно загальні Асамблеї, на яких вдосконалюється "Паралімпійська Хартія".

Міжнародний Паралімпійський комітет сьогодні вирішує такі задачі:

1. Організувати Паралімпійські ігри, чемпіонати світу, Європи, континентів та інші змагання для інвалідів.
2. Підтримувати зв'язок з МОКом та іншими міжнародними організаціями.
3. Сприяти інтеграції спортивних змагань для неповносправних в міжнародний спортивний рух здорових людей, зберігаючи при цьому свою специфіку.
4. Контролювати і координувати проведення Паралімпійських ігор, чемпіонатів світу, Європи, континентів та інших змагань; укладати календар змагань.
5. Контролювати, щоб спортивні змагання відбувались без дискримінації політичного, релігійного, економічного або расового характеру.
6. Шукати шляхи розширення можливостей неповносправних людей [5].

Варто зауважити, що існує ще одна організація - Спортивна організація інвалідів (SOD), яка відповідає за допуск неповносправних до Паралімпійських ігор, визначає групу інвалідності (спортсмени для створення рівних спортивних можливостей проходять спеціальне обстеження і, в залежності від цього, потрапляють до того класу, як є спортсмени з аналогічними видами захворювань), а також забезпечує допінг-контроль. Спортсмени-інваліди повинні брати участь у кваліфікаційно-відбіркових змаганнях під наглядом SOD, для отримання ліцензії виступати у Паралімпійських іграх, що є подібним до відбіркових змагань спортсменів-олімпійців. Також всі атлети повинні дотримуватися тренувальних режимів і відповідати відповідним кваліфікаційним вимогам, щоб бути допущеними до участі в Паралімпійських іграх [1].

Таким чином, паралімпійський рух, починаючи з 60-их років, формувався організаційно аж до 90-их років ХХ століття. На сьогоднішній день найвищою організаційною структурою паралімпійського руху є Міжнародний паралімпійський комітет. Під його юрисдикцією знаходяться шість міжнародних федерацій, кожна з яких представляє інтереси неповносправних п'яти нозологій. Міжнародний Паралімпійський комітет координує діяльність міжнародних федерацій і забезпечує проведення Паралімпійських ігор і співпрацює з Спортивною асоціацією інвалідів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Реабілітація інвалідів з ураженнями органів опори і рухів засобами фізичної культури і спорту. Методичні рекомендації. Москва, 1989.
2. С.Юрьев. Возвращая веру в жизнь // Спорт за рубежом. №14. 1989.
3. Спорт лекарство для инвалидов // Новости зарубежного спорта. 187. -1989.
4. В.П.Жиленкова. Спорт инвалидов: становление и развитие // Спорт, туризм, здоровье. №4-5 (6-7).-1996.
5. E.Greenwood. Analysed the origin and the structure of the Paralympic movement. Trust, London. 1999.

THE PECULIARITIES OF THE ORIGIN AND DEVELOPMENT OF PARALYMPIC ORGANIZATIONS

OLGA RUMAR

Lviv state institute of physical culture

The article reveals the peculiarities of the origin, development and function of the Paralympic movement. It has been analyzed the origin, the structure of the Paralympic movement and structure of development of Paralympic organizations.

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ТРАДИЦІЯ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ: ІДЕОЛОГІЧНЕ ПІДҐРУНТЯ

СТЕПАН РОДАК

Львівське вище училище фізичної культури

"Народ без традицій не живе, а животіє. Коли тратить свої, йому вбивають в спину чужі, бо не може жити ніяка людська збірнота без певних правил і наказів", - ці